

έκ Ζεκύνθου μετακληθείς^{1.} ἀνήρ σοφός, ἐν μὲν Ρώμῃ διδαχθεὶς τὰ ἔγκυκλια, ἐν δὲ Παταβίῳ ὑπὸ Κρεμωνίω τὴν φιλοσοφίαν, ἄκρως εἰς ταύτην ὑπερηκοντικῶς κατὰ Γερμανὸν τὸν Νύσσης οὐ μόνον πάντας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ φιλοσοφούντων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἡμετέρων οὐ κατόπιν ἵνων^{2.}, καὶ τὴν θεολογίαν οὐχὶ δεύτερος, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς πρὸς Σωφρόνιον Ποκζάσκιν, πρώτην μὲν Ρέκτορα τῆς ἐν Κιατίῳ Σχολῆς, τότε δὲ ἐν Ἰασίῳ ἥγουμενεύοντα Δογματικῆς Ἐπιστολῆς, δοθείσης ἐν τῷ Πατριαρχικῷ οἰκήματι τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει, μηνὸς Αὐγούστου 5, ἐν ἔτει 1640^{3.} Ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ Κορυδαλεὺς διέπρεψε σχολαρχῶν περὶ τὰ τριακαίδεκα ἔτη, ὅτε ἡ πρόοδος προέβαινε βαθμηδὸν ἐπὶ τὰ μείζω καὶ τελειότερα^{4.}.

Σημ. α. Σύγχρονας καὶ φίλος καὶ μαθητὴς τοῦ Κορυδαλέως, ὡς καὶ Κυρίλλου τοῦ Λασκάρεως, φαίνεται Μελέτιος ὁ Συρίγου, Κρής, ἐν Ἰταλίᾳ παιδευθεὶς, εἴτα δὲ Πρωτοσύγκελος τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀνήρ σοφός, γράψκις ἴκανά^{5.} Ὡς λέγεται παραλαβὼν καὶ διδάξας Παναγιώτην τὸν Νικόσιον^{6.}, ἀνδρας φιλογενῆ οὐχ ἥτταν ἢ εὐσεβῆ, πρῶ-

τῶν αὐτῆς χρημάτων τέως ἐπράξει τῷ 1638 ἔτει θανατώσασα τὸν ἀείδιμον Λούκαριν.^{7.} Ὁρα Περὶ Φραγκίσκου τοῦ Κόκκου ἴδιαιτέραν διατριβὴν Συφ. Κ. Οἰκονόμου ἐν Ἀθήναις φάει.

(1) Κωνσταντίου Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου Περὶ τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς (ἐν τῷ Περιοδικῷ τοῦ Συλλόγου ἔνθ. ἀνωτ.)

(2) Ποικιλα Ἑλληνικὰ ἐν Μόσχῃ 1811 σελ. 259.

(3) Ἀδάμ Ζαΐρνικαβίου περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος κτλ. Τόμ. Β', 742—752.

(4) Ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Παρθενίου τοῦ ἐπωνυμούμενου Γέροντος, ὁ Κορυδαλεὺς τῷ τῶν Ἀρχιερέων πληρώματι ὄρεγάμενος ἐγκαταλεχθῆναι, τὸ μεναχικὸν ὑπέδυν τριβώνιον, Θεοδόσιος μετωνομάσθη καὶ Ἀρτης Ἀρχιερεὺς προτίχηθ τῷ 1639· ἀλλὰ μετὰ μικρὸν παρατησάμενος τοῦ ποιμαίνειν εἰς τὰς Ἀθήνας μετέσθη τὴν αὐτοῦ πατρίδα καθ' ήσυχίαν ζῶν. Κωνσταντίου Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου περὶ τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς κτλ. ἔνθ. ἀνωτ. Σημειώτεον, ὅτι ἐν τῇ Δογματικῇ Ἐπιστολῇ του πρὸς τὸν Ποκζάσκιν ὁ Κορυδαλεὺς τῷ 1640 ὑπογράφεται ἀπλῶς διδάσκαλος Κορυδαλεὺς καὶ οὐχὶ Ἀρτης ή ἄλλως πως· ἵσως παρέτεινε τὸ διδάσκειν καὶ πέραν τῶν 1640.

(5) Μελετίου Ἐκλ. Ἰστορ. Γ', 451. Βρετ. Α., 246.

(6) Εὐγένιος Ἰωαννικόλιος ὁ Αιτωλὸς εἶχε συμμαθητὴν τὸν Παναγιώτην